

Négy- öt magyar összehajol....

Hat-16-03-021, támogató: EMMI

Időpont:

Első utazás Erdélybe 2017. március 12-16 magyarországi Szent Márton Katolikus Gimnázium és Általános Iskola 34 diákja és kísérői

Második utazás: Szikszóra 2017. június 1-5. Sóvidéki Domokos Kázmér Líceum 34 diákja és kísérőik

Pályázat rövid összefoglalása:

A Határtalanul! pályázat ismét elérte a célját, Erdélyben és Magyarországon a történelmi értékeket, épített örökséget ismerték meg a fiatalok. Elkészült és nagy sikert aratott a Szovátán megtartott március 15-i ünnepség illetve a Szikszón megtartott Nemzeti Összetartozás napi megemlékezés. A két iskola fiataljai összebarátkoztak, közös élményeket gyűjtöttek nemcsak Szovátán, hanem a Békás-szorosban, Gyergyóban, Segesváron, Parajdon valamint a miskolci Lillafüreden, Egerben, Budapesten. A mindkét színhelyen az időjárás is kegyeibe fogadott bennünket, így a szerzett élmények még hatásosabbak voltak. Az esti beszélgetések, a közös próbák is sikerre vitték az elkészült terméket, a műsorokat. Mind a két helyszínen megfelelő szállás volt, ahol a fiatalok táncoltak, énekeltek, vidám perceket töltöttek együtt. Jó lehetőség a határon túl élő és a magyarországi fiatalok közös gondolkodásának fejlesztésére, a közös történelmi múlt értékeinek megismerésére.

Első utazás:

1. nap

Délelőtt: Korán reggel indultunk a gimnázium elől Szovátára. Bepakoltunk a buszba, megnéztünk minden kellék nálunk van-e, elköszöntünk a szülőktől, majd a busz kigördült az iskola épülete elől a közel 12 órás útra. Rövid pihenőkkel utaztunk. Megálltunk Berettyóújfalunál, ahol tankoltunk, majd Ártánd felé vettük utunkat. A határátkelőhelyen tételes ellenőrzés volt. Felnyitották a busz csomagtartóját, mindenkit azonosítottak személyigazolvány illetve útlevel alapján. Megbeszéltük a trianoni határ jelentőségét, melyet saját bőrünkön is éreztünk és indultunk tovább Nagyvárad érintésével a Királyhágóhoz. Közben gyakoroltuk a műsorunkat.

Délután: Megálltunk Kolozsváron a Sapientia Egyetem udvarán, innen mentünk a történelmi városba, ahol Mátyás szobát, a Szent Mihály kápolnát, Mátyás és Bocskai István szülőházát néztük meg, majd sétáltunk a városban, jártunk a híres Szamos partján, visszatértünk a Sapientia Egyetemre, ahonnan a Kolozsvárt néztük meg, majd buszra szálltunk és mentünk tovább Szovátára. Mindenütt készítettünk fotókat a dokumentációhoz. Ragyogó időnk volt az utazásra.

Este: Késő este érkeztünk meg a szálláshelyünkre a Teleki Oktatási Központba, ahol türelmesen vártak bennünket a szovátai diákok és tanárok, mert a nagy forgalom miatt nem tudtunk a megbeszélt időre megérkezni. A szállásunkat elfoglaltuk, megbeszéltük a szovátai tanárokkal a további napokat és közösen próbáltunk. A próba után a diákok beszélgettek az utazásról és arról, hogy milyen jó, hogy ismerős diákokkal is találkozunk.

2. nap

Délelőtt: Mivel Erdélyben egy órával korábban számítják az időt, így viszonylag korán keltünk és indultunk a Békás-szoros felé. Megálltunk a Bucsin - tetőn és észrevettük az időjárási különbséget, sokkal hidegebb volt itt. Az utunkat megszakítottuk Gyergyószentmiklóson, ahol sétát tettünk a belvárosban. Megnéztük a Szent Miklós templomot, elmondták a szovátai kísérőink a város történetét. Nemcsak szikszói diákok voltak a buszon, hanem szovátai tanulók is 12 fő, mert ennyien értek el a szabad helyeken.

Délután: Haladva a Békás- szoros felé megálltunk a Gyilkos - tónál, ahol meghallgattuk a kialakulásának történetét, majd sétáltunk a tó partján. Ismét megállapítottuk sokkal hidegebb van, mint Szovátán. Sajnos, diákok egy része nem öltözött fel rétegesen, így fagyoskodtak is. Majd tovább folytattuk utunkat a Pongrác - tető érintésével a Békás-szoros felé. Közben a diákok beszélgettek, elmondták milyen csodálatos a táj és végig gondolták vajon hogyan is

lehetett a szekerekkel e területen haladni. Mennyire nehéz lehetett a honfoglalás korában az úton menekülni, hogy ne támadja meg őket az ellenség. A Pongrác tető után megpillantották a szoros meredek szikláit, a természet csodájának tartották a diákok.

Este: Késő délután indultunk vissza a szálláshelyünkre. Gyönyörködtek a táj szépségében, a természet csodájában, a Békás patak csillogó vizében, majd buszra szálltunk és utaztunk legalább két órát hazafelé. A Telekiben rövid pihenő után ismét próbát tartottunk és utána beszélgettek fotócserekről, fotó nézegetések voltak.

3. nap

Délelőtt: Ismét buszra szálltunk és a szász világ felé vettük utunkat, fő célpont Segesvár meglátogatása volt, utazás során a diákok gyönyörködtek a táj szépségében, a szász templomok nagyságában. A kísérők szovátai tanárok elmondták, hogy a templomok nagy részét folyamatosan újítták fel, de már kevesen látogatják, mert a szászok többsége kivándorolt Németországba, csak egy - egy jeles nap alkalmával térnek vissza, akkor megtelnek a templomok, az elmentek segítik az itt maradottakat azzal is, hogy támogatást adnak a felújításra, a városok központjának renoválására. Majd megérkeztünk Segesvárra.

Délután: Segesváron a várba mentünk, itt kísérőink elmondták a vár kialakulásának történetét, történelmi múltját, szerepét a magyarság számára. Az itt élő szászok fontosságát, ipari tevékenységüket. Megnéztük a várfalait, a még lévő bástyákat, majd az óratornyot. A téren szóltak Tepes Vlad kastélyát, a csodálatos középkori épületeket, láttuk a belváros templomát is, majd a diáklépcsőn feljutottunk a német nyelvű evangélikus gimnáziumhoz, továbbsétálva a temetőnél megnéztük a várkapornát. A diákok a német nyelvű temetőben még magyar nevű elhunytakat is láttak, a rokonok egy helyre temetkeztek és mai napig is léteznek vegyes házasságok. Itt tudtuk meg mennyi szász és magyar lakosa van a városnak.

Este: Megérkezve a Teleki Oktatási Központba rövid pihenő után próbálni mentünk, mert másnap fellépünk a március 15-i ünnepségen és szeretnénk jól szerepelni. A műsorunkat kétszer is elpróbáltuk, csiszoltuk ezt, a hibáinkat korrigáltuk. Elmondtuk minden szereplőnek jól és érthetően artikuláljon a mikrofonba. ezután a diákok beszélgettek, nézegették a fotókat, rendezték a fellépő ruhákat. Késő este tértek aludni.

4. nap

Délelőtt: Kimaradhatatlan a parajdi sóbánya meglátogatása, most is így tettünk. A csodálatos, kellemes levegőjű helyszín egyaránt hasznos az asztmás és az egészséges embernek. Ide is velünk jöttek a szovátai diákok és tanári kísérők. A bányában beszélgettek, játszottak, vidám hangulat volt. Majd ezután a Petőfi téren elhelyezett színpadon megtartottuk a főpróbát és rohantunk átöltözni, hogy az ünnepség kezdetére pontosan érkezzünk.

Délután: Ünnepi műsor a Domokos Kázmér Iskola előtt indult, elől a huszárok és a fúvós zenekar, majd a diákok következtek. A polgármesteri hivatalnál megálltak, megkoszorúzták a székely hősöket és tovább indult a menet Szováta fürdőre, a Petőfi térre. Ünnepély a magyar himnusz hangjaival indult, szovátai polgármester, papi köszöntések után kórusok hangjai csendültek fel, majd mi következünk. Műsorunkat tapsok szakították meg, közel fél órás műsort adtunk, a végét tapsvihar zárta. Utána odajöttek hozzánk külön gratulálni a szép, tartalmas műsorért. Több mint három órás műsort a Petőfi szobor koszorúzása zárta. A szeles, hideg időben nagyon fáztunk, ezért visszamentünk a szálláshelyre átöltözködni.

Este: Sétát tettünk a Medve-tó körül, láttuk a Mogyorósi tavat is. Külön kijelölt út vezet a tavakhoz és a sóhegyhez, megnéztük a híres szovátai só hegyet, hiszen Sóvidéken voltunk, majd este a szovátai diákokkal együtt búcsúestet tartottunk, értékeltük a projektet, mindenki átadta egymásnak apró ajándékait, utána késő estig tartó búcsúparti következett. Fotókat cseréltünk, beszélgettünk, terveztük a magyarországi utazást.

5. nap

Délelőtt: Késő feküdtünk le, de viszonylag korán keltünk, hiszen a buszba pakoltunk, ruhákat, csomagjainkat. Elköszöntünk a szállásadóinkból, a Dk-s diákoktól tanároktól és indultunk hazafelé. Útba ejtettük Erdély legszebb tájait, amelyben gyönyörködtünk. Nem is nagyon álltunk meg csak Körösfőn. Itt még vásároltunk apró ajándékokat, megnéztük a kalotaszegi templomot és indultunk tovább.

Délután: Megálltunk Nagyváradon, hogy tiszteletünket tegyünk Szent László emléke előtt, a hatalmas szobor lenyűgöző volt, csodálatosan építették újjá a várost a XVIII. Században. Szinte hihetetlennek tűnt számunkra, hogy e fontos település milyen pusztításokat szenvedett. Bementünk a templomba is, ahol rácsodáltunk a barokk kor szép emlékeire. Majd buszra szálltunk, határellenőrzés után késő délután érkeztünk meg Szikszóra.

2. utazás

1. nap

Délelőtt: A megbeszélte indulás helyett közel másfél órával később indultak Szikszóra, mert a busz késett, a diákokat nem vette fel időben. Végig utaztak a buszon volt, aki a verseit mondta el a diákoknak. Hosszú út során csak a technikai szüneteket tartották meg.

Délután: A szikszói diákok nagy szeretettel várták a só vidéki diákokat. Meglepetésként - mivel meleg volt- hideg piros-fehér-zöld színű üdítővel fogadták a kimelegedett utasokat. Közös koccintottak ezekkel az üdítővel, majd a szállás elfoglalása után beszélgettünk, majd próbálták a diákok a másnapi összetartozás napi műsorral. Késő estig tartott a beszélgetés.

Este: Késő estig tartott a beszélgetés és a próba. Elmondták a szovátaiak, hogy a buszon nem volt tökéletes a klíma, ezért nagyon meleg volt, valamint a hosszú út miatt el is fáradtak. A szállás két helyszínen volt, így a fiatalok egy részének közel három kilométert kellett sétálni, de nagyon ügyesen megoldották a fiatalok. A több ágyas szobában történő elhelyezés is tetszett a fiataloknak. A Szovátán szerzett barátok hosszasan taglalták az elmúlt időszak eseményeit. Nagy szeretettel készítették a szikszóiak a finom süteményeket, melyet a szovátaiak mind el fogyasztottak. Öröm volt a találkozás.

2. nap

Délelőtt: A nagy meleg miatt az iskola tornatermében tartottuk a műsort kilenc órától. A szovátai fiatalok már nyolc órákor itt voltak, hogy megismerjék a helyszínt és próbáltak. Majd megkezdődött a műsor. A vendégeink köszöntötték, majd az Sóvidéki fiatalok műsorát néztük, hallgattuk meg. Ezt követően a szikszói alsó tagozatosok zászlós száma következett. Nagyszerűen adták elő az iskola zenekar tagjai énekszámait. Jól sikerült a műsor. A székely himnusz mindenki állva hallgatta és énekelte. Ezután az iskola tanuló Szikszó főterén lévő trianoni emlékműhöz vonultunk és ott koszorúztunk.

Délután: A műsor után a Fő téren volt a koszorúzás, a szovátai diákok közös fotókat készítettek, majd visszamentek átöltözni és indultunk Miskolcra. Közkívánatra Lillafüredre mentünk, Diósgyőrig busszal, onnan kisvasúttal, mindenkinek jól esett a kellemes levegő, az árnyas fák közötti utazás. Megérkezve Lillafüredre a diákok azonnal az ajándék árusok mellett kötöttek ki, de megbeszéltek, hogy még lesz idejük vásárlásra. Ezután megnéztük a Palota Szállót, köszöntöttük József Attilát, a vízesésnél minden szinten fotókat készítettek. Ekkor ott voltak a szikszói fiatalok is, aki segítettek kalauzolni a szovátaiakat.

Este: Utunkat este is folytattuk a vízesés után a Hámori tóhoz mentünk, ahol már nem lehetett csónakázni, de készítettünk csoportképet, majd visszaindultunk a kisvasúthoz, hogy elérjük az utolsó induló járatot. A diákok még rácsodálkoztak a szép öreg fákra, sétáltak, beszélgettek, majd felszálltunk a kisvonatra és indultunk vissza diósgyőri végállomásra. Elsétáltunk a buszhoz és Halmajra mentünk. Itt várta a meglepetés a szovátaiakat, ugyanis a szikszói diákok vacsorával várták őket. Ezt elfogyasztották, utána beszélgettek, táncoltak éjfél után mentek aludni.

3. nap

Délelőtt: Viszonylag korán indultunk Budapestre, mert a Parlamentbe mentünk és a Magyarország házába. Halmajtól az út több, mint három óráig volt. Időben érkeztünk meg a Kossuth térre, láttuk a sok turistát és a látogatásra érkezőket, megkaptuk a belépőjegyeinket, az információkat, elkészültek a csoportképek, várunk a beléptetésre. Végre bejutottunk volt, aki lifttel, volt, aki a 315 lépcsőn halad a csodálatos épületbe. Jól felkészült idegenvezetőnk volt, de csak az ötven percig maradhattunk itt, elkészült a parlamenti csoportkép, láttuk a koronát, a felső házi termet, a csillogó-villogó folyosókat. Innek indultunk gyalog és metróval a Magyarország házába, a Várba.

Délután: Gyalog mentünk át Pestről Budára a Lánchídon keresztül. Nagy élmény volt a diákoknak ez a séta. Nehezen találtuk egymást a nagy tömegbe, ugyanis két fő, akik a nem bírták a sétát metróval mentek a Várba. Ott a Szentháromság szobornál voltak. Majd a Magyarország házába mentünk, elkészítettük a csoportképet, és megnéztük a Mi a magyarok kiállítását. Párosan készítették el az interaktív anyag alapján a feladatlapokat. Nagyon jól szórakoztak, után megnéztük a Nemzeti Összetartozás Napjához kapcsolódó rendezvényeket. Elsétáltunk a Köztársasági Elnök

palotájához, ahol láttuk a zenés őrsváltást, majd továbbsétáltunk a Királyi Palotához, lesétáltuk a Várbazárhoz. Késő délután lett, indultunk hazafelé.

Este: A Várbazár környékén a diákok gyönyörködtek a szép kilátásban a Duna- parton, fotózták egymást. Csoportképet is készítettünk, majd buszra szálltunk és késő este érkezünk meg a szállásra.

4. nap

Délelőtt: Kicsit később indultunk Egerbe, első állomásunk a Dobó István Múzeum, vagyis az egri vár meglátogatása volt. Rövid várakozás után lett vezetőnk is, de nemcsak mi voltunk ott, hanem mások is, így közel 100 fő indult a vár felfedezésére. Pihenésként ismét indult a szelfi - parti, majd abba a terembe mentünk, ahol Dobó István sírja van, onnan az egyik bástyára vezetett az utunk, ahol megismertünk a várívást, melyet a törökök és a magyarok végeztek, majd egy másik bástyára jutottunk, közben láttuk Balassi Bálint szobrát is. Itt a korabeli ruházatba öltözött vezetőnk korabeli mordállal lőtt. Ezt követően a csoport külön sétára indult, megnéztük a kazamatákat.

Délután: Már jóval egy óra körül fejeztük be a vármúzeum meglátogatását, majd a Dobó Térre sétáltunk, ahol a tanárokat vártuk, miközben vidáman felfrissültek a téren elhelyezett szökőkútban, a nagy melegben. Majd a csoport kettévált, a többség városnézésre indult, a kisebbség pedig az uszodába. A többséggel megnéztük a minorita templomot, az ott elhelyezett lengyel ereklyét, magyar királyné, királynőktől származnak. Megbeszéltük a barokk festészet jellegzetességeit, majd a bazilikával ismerkedtünk meg. A szovátai diákok többsége még nem járt ebben a hatalmas templomban. Szívesen mentünk volna az érseki látványtárba, de ez pünkösöd miatt zárva volt, így sétáltunk a fő utcán, megnéztük az egyetemet is.

Este: Hat órára várt bennünket Szikszó város polgármestere, aki vacsorával és kedves szavakkal köszöntötte a szovátai testvértelepülés diákjait. A fiatalok miközben a vacsorára vártak felfedezték a sporteszközöket. Volt, aki a focit választotta volt, aki a röplabdát volt, aki ugrált, de mindenki sport valamit. Nagyszerűen érezték magukat a fiatalok nem is nagyon akartak az uszoda udvaráról Halmajra indulni. Pedig ott is vártak bennünket a Szent Márton Iskola diáksága, mert nem fért el mindenki a buszban. Így gyors utazás, felfrissülés után következett késő este az értékelés, a vélemények megfogalmazása. Mind a két iskola tanárai és diákjai csak pozitívan nyilatkoztak, így örült a projektvezető.

5. nap

Délelőtt: Korán hajnalig tartó búcsú parti közben pakoltak a szovátai fiatalok és tanáraik, hiszen ők is hosszú utra indultak. Hazafelé Erdélyországba, a Sóvidékre, Szovátára. Senki sem akart hazamenni, mindenki legszívesebben az órát megállította volna, mert a közös barátkozás, a kedves fogadtatás, az egymás gondolatainak megvalósítása barátokká mélyítette a kétszer ötnapos találkozót. Utolsó szelfik, köszönések, ... és indulás vissza. Egész délelőtt utaztak a fáradt diákok, rövid pihenőket tartottak. Szinte mindenki aludt és visszaálmodta magát egy-egy nevezetes emlékekkel Magyarországra, a szikszói diákokkal együtt töltött percekre. Ahogyan fogalmaztak jövőre VELED UGYANITT.

Délután: Utaztak-utaztak, még mindig nem értek haza. Aludtak-álmodtak, szinte meg sem álltak, de a nagy forgalom miatt nem tudtak elég gyorsan haladni. Akik fel voltak látták a tordai hasadékot, a Székelyföld bejáratát Marosludason. Majd Balavásár felé térve jutottak el Szovátára. ... és megérkeztek. Itt várták a barátaik, a szüleik a több száz kilométerről érkezőket. Késő délután értek haza.